

ਵਿਰੋਧੀ ਧਾਰਾ ਕਲਾਜ਼ 4(3) ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਐੱਸ.3 ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11B- ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਰਟਸ 19 (1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ), ਅਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ.-ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਗਜ਼ੋਂਦਰਗੜਕਰ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਰਡਰ, 1941 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ, ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19 (1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ)। ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਬਾਗਲਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਵੈਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੈਟ

ਆਈ.ਡੀ.ਦੁਆ, ਜੇ.ਅੱਗੇ

ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲੈਟ

ਬਨਾਮ

ਸਰਦਾਰਨੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1959 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 19:

ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਕਰਜ਼ਾਈ ਐਕਟ (1999 ਬੀਕੇ ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. V)-ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਏ, 25 ਅਤੇ 26- ਪ੍ਰਭਾਵ-ਭਾਰਤੀ
ਦਾ

---

(1) (1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 803

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)-ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕਰਜ਼ਾ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ
ਵਿਰੁਧ ਅਪੀਲ -ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਅਪੀਲ- ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ-ਕੀ ਅਮਲ ਦੀ
ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਆਰਟੀਕਲ 182-" ਉਚਿਤ
ਅਦਾਲਤ" ਅਤੇ "ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ"-ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) ਦਾ ਅਰਥ - ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਕਰਜ਼ਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ
ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਿਆਂ
ਅਧੀਨ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ
"ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਅਕਸਰ ਕੰਡਿਆਲਾ ਰਸਤਾ" ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ
ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੇ ਕਰਜ਼ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੜਾਅ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ
ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਸੀ,
ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਆਖਰਕਾਰ
ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ
ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 182(5), ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਸਮੀਕਰਨ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

.....*ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਈ.ਐਫ. ਬਾਰਲੋ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 13 ਨਵੰਬਰ, 1958, ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਨਾਭਾ, ਮਿਤੀ 2 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।*

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ, ਜੇ.-9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰੁਪਏ 1,750 ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਬਿਜ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ । 1 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸੇ ਸਾਲ 3 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 29 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ

ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ 9 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ 30 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਅੰਤ 28 ਫਰਵਰੀ 1955 ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਯੋਗ ਰਿਹੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਨੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ 30 ਜੂਨ 1954 ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਰਦਾਰਨੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ 21 ਦਿਨ ਗਿਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ, ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ 9 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ 1 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੁਲਾਹ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ

ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਇਡੇਟਡਨੈਸ ਐਕਟ, 1999 ਬੀ.ਕੇ. ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ। (1999 ਬੀ.ਕੇ. ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ V), ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: -

"15. ਏ. (1) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਜ਼ਿਮ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੀਹ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(6) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"25. ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 9 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕੋਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰਦਾਰ

ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੌਰਾਨ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜੱਜਮੈਂਟ – ਡੇਬਟਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"26. ਇੱਕ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ- ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 25(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 9 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਮਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੰ. V ਦੇ 1999 ਬੀ.ਕੇ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 15-ਏ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 28 ਫਰਵਰੀ 1955 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਅਪੀਲ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਨਾ ਕਿ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾਅਵਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ-

182(5) ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ

ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕਦਮ-ਦਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ..

ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਆਂ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ: *ਮੁੰਨੂ ਚਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* ਵਿੱਚ (1), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 182, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *ਗੋਪਾਲ ਪਰਸ਼ਰਾਮ ਨਾਮਜ਼ੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਜਨਾਰਦਨ ਭਾਗਵਤ* (2) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਰਸਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਦਰਸਾਏ

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1947 ਆਲ. 352

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਬੰਬ 353

ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ। ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਰੀਖਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਖੋਜ ਕਰਕੇ, ਨਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਕੇ.ਐਲ. ਗਾਬਾ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਬੀ. ਕਾਟਨ ਪ੍ਰੈਸ ਕੰ., ਲਿਮਿਟਡ* (ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ) ਵੱਲ ਵੀ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ (1) *ਜਮਬਰ ਆਲੋ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਮੱਲ* (2), ਅਤੇ *ਫਰਮ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਆਹੁਜਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀਆ* (3) ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਬਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਰਕਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,750, ਦੀ ਧਾਰਾ 15-ਏ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਲੀਫ਼ ਆਫ਼ ਕਰਜ਼ੇਡੈਨੈਂਸ ਐਕਟ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਗ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਬਜ਼ਰਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1941 ਲਾਹ.234

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1948 ਲਾਹ.32

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਈ.ਪੀ.27

ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨਾਗੱਪਾ ਬੰਦੱਪਾ ਕਦਾਡੀ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂਸ਼ਾਂਤੱਪਾ ਸ਼ੰਕਰੱਪਾ ਉਮਰਜੀ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਲਈ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਗੋਂਦਰਾ ਨਾਥ ਡੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੜਾਅ ਬਣ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰ ਦੀਨਸ਼ਾਹ ਮੁੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਗੋਂਦਰਾ ਨਾਥ ਡੇਅ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਡੇਅ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਬੰਬ 255

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1932 ਪੀ.ਸੀ.165

ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 182 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਰਾਜਾ ਕੁਲਕਰਨੀ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ (2) ਅਤੇ ਮੇਸਰਸ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (3)* ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗੁਲਾਮ ਹਸਨ, ਜੇ., ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਆ:-

"ਕੀ ਅਪੀਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਂਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1932 ਪੀ.ਸੀ.165

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1954 ਐਸ.ਸੀ.73

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1956 ਐਸ.ਸੀ.367

ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ "ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਅਕਸਰ ਕੰਡਿਆਲਾ ਰਸਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਗਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 182(5), ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਯੋਗਤਾ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 14, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਪਰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸੱਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੇਕ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਕੇ. ਬੀ. ਮੁਹੰਮਦ ਮਕਸੂਦ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਿੰਘ (1), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1945 ਆਲ.377

ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਲ.ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.ਜੇ.ਅੱਗੇ

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ

ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 621

ਕਸਟਮ-ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ-ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ-ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿਚ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜਾਟਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗੋਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤ ਜਾਂ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਬਮਨ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 9 ਮਈ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪੁਰੀ, ਵਧੀਕ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਹੋਏ, 1954, (ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।